

Перш за все важливо спростувати до певної міри некоректну точку зору на соціальні та психологічні конфлікти як на такі, що лише негативно впливають на систему суспільних та людських відносин. Існують конфлікти, які сприяють усуненню психологічного непорозуміння і дисгармонії, можуть послужити джерелом соціального розвитку, виконують функції згуртованості та об'єднаності.

Причинами конфлікту в молодіжному середовищі можуть бути: психологічний тиск, бажання нав'язати свої норми сприйняття поведінки, відсутність прагнення до діалогу, соціальна чи психологічна диктатура, боротьба за переважання в розподілі матеріальних цінностей, відмінність групових чи індивідуальних системах духовних цінностей. Схильність до участі в конфліктах посилюють деякі психологічні особливості молодих людей: максималізм, болоче сприйняття розходження між словом та справою, скептицизм по відношенню до попереднього досвіду.

Основною формою запобігання конфлікту в молодіжному (саме студентському) середовищі є методи і прийоми профілактики конфліктних ситуацій та шляхи усунення їх.

Профілактикою конфліктних ситуацій, що виходять за межі навчального процесу, - є можливі варіаційні ситуації. Цьому повинні сприяти соціально-психологічні методи оптимізації.

Профілактикою повинні займатися певні соціальні інститути. Зокрема, такі, як Міністерство культури, Міністерство освіти, Державний комітет фізкультури і спорту, громадські організації, рухи тощо, які повинні відігравати в цьому найважливішу роль.

Питаннями розробки механізму засобів розв'язання конфліктів займається зовсім молода галузь знань соціології - молодіжна конфліктологія, яка інтегрує певний обсяг знань з філософії, політології, етики, правознавства, соціальної психології.

9. ІСТОРИКО-КНИГОЗНАВЧИЙ АНАЛІЗ ВИДАНЬ ОСТРОЗЬКОГО КУЛЬТУРНО-ОСВІТНЬОГО ОСЕРЕДКУ

*Кір'яков В.В. - студент 5 курсу
(Українська академія друкарства)*

Науковий керівник: к.е.н., ст.викл. Глотова Г.І.

Історико-книгознавчий аналіз має провідне значення при дослідженні стародрукованої книги. При цьому досліджуються історичні умови створення книги, рівень книговиробництва того часу. Крім того проводяться джерелознавчі та історіографічні дослідження, а також тематико-типологічний аналіз книг.

Українська стародрукована книга в кінці XVI - на початку XVII ст.

розвивалася в дуже складних умовах. Однак в Острозі при підтримці князя Острозького фінансується створення Острозького культурно-освітнього гуртка та друкарні при ньому, що спричинилося до появи цілої групи надзвичайно цікавих видань у 1578-1612 рр.

Діяльність друкарні ми поділили на три етапи: перший - 1578-1581; другий - 1594-1599; третій - 1602-1612 рр.

В початковий період діяльності друкарні вся увага була спрямована на випуск основного видання, для якого і була створена друкарня, - Біблії. Одночасно вийшло ще декілька видань, які не потребували особливої уваги.

Після значної перерви, коли прояснилася політична ситуація в Речі Посполитій, друкарня знову приступила до випуску фундаментальних творів відомих богословів, а також полемічної літератури, що було вкрай необхідним та актуальним в той час.

Третій етап починається після незначної перерви - це останній етап діяльності друкарні. В цей час і діяльність самого Острозького науково-культурного центру пішла на спад. Намітився такий спад і в діяльності друкарні. Видаються, в основному твори, які вже попередньо випускалися, або такі, що не потребували значної науково-редакційної роботи.

На першому етапі діяльності друкарні, згідно з тематико-типологічним аналізом, видано книги трьох типів: біблійні, довідково-бібліографічні та навчальні.

На другому етапі вийшли книги чотирьох типів: богословська література, полемічна, навчальна та літургійні видання.

На третьому етапі були надруковані книги також чотирьох типів: навчальна література, полемічна література, літургійна та панегірична.

Типологічні ознаки визначалися за такими параметрами: функціональним призначенням, читацькою адресою та особливостями матеріальної форми.

10. ВІВЕРНАДСЬКИЙ - КНИГОЗНАВЕЦЬ І ОРГАНІЗАТОР

НАУКИ

Федоришин О.Б. - студентка 3 курсу

(Українська академія друкарства)

Науковий керівник: к.ф.н., доц. Квітко І.С.

В.І.Вернадський - вчений-енциклопедист, все життя спілкувався з книгою. Книга відіграла надзвичайно важливу роль в його духовному розвитку, задовольняючи безмежно різноманітні інтелектуальні інтереси. Особиста його бібліотека, що сьогодні зберігається в кабінеті-музеї